

Vad sker i Algeriet?

En tisdagskväll hade mellanstadiet på den skola som mitt yngsta barn går på bjudit in anhöriga för att ta del av elevernas arbeten om Afrika. Många spännande, intressanta och fantasirika arbeten var presenterade runt om i lokalerna. Ett av de arbeten som fångade mig var två pojkar som skrivit till Utrikesdepartementet (UD) för att få svar på frågorna: varför krigar de i Algeriet? Är det ett fattigt land? Hur krigar dom och vad använder de för vapen?

UD:s svar, se bifogade brev, fick misstänksamheten i mig att vakna. Är situationen i Algeriet verkligen så som UD:s tjänsteman beskriver det? Vad jag kom ihåg om Algeriet så avbröt de maktavtalet 1992 de val till parlamentet som hade startats, efter första valomgången. Anledningen till detta var att det islamistiska partiet, FIS, såg ut att gå mot en seger i valet. Undantagstillstånd infördes, FIS förbjöds, närmare 500 lokala fullmäktige med FIS i majoritet upplöstes och tusentals FIS-medlemmar och anhängare kom att fängslas.

Därefter har ett stort antal mord och attentat genomförts i landet. Regimen skyller dessa på islamiska terrorister. Andra menar att de flesta morderna och attentaten har utförts av de maktavtals polis, militär och säkerhetsgrupper. En annan minnesbild av utvecklingen i Algeriet är de franska myndigheternas tillslag mot fem algeriska exiltidningar, hösten 1994. Frankrikes stöd till den algeriska ledningen har varit omfattande och ger intryck av att vara en av de faktorer som förhindrar en lösning av situationen i Algeriet.

Vid besök på biblioteket återfanns boken: *Algeriet – demokratiens och islamismens tid*, av Inga Brandell, Tranans förlag, 1998. Boken ger en historisk bakgrund till utvecklingen i Algeriet, en genomgång av de senaste tio årens utveckling i landet och diskuterar möjligheter till en lösning av inbördeskriget. En central uppgift som framkommer i Brandells bok är redogörelsen för det avtal som de största algeriska politiska partierna, däribland FIS, slöt i Rom, i januari 1995: alla parter lovade att med kraft uppmäna till ett slut på våldshandlingarna samt att grunden för politiken i Algeriet finns i den pluralistiska konstitutionen från 1989, som inte kan förändras annat än i konstitutionsenliga former. Efter genomläsning av boken ställer man sig än mer frågande till den beskrivning av utvecklingen i Algeriet som ges av UD:s tjänsteman och man kan fråga sig hur UD kan ha en så ensidig uppfattning av situationen i landet som man ger uttryck för i svaret till pojkarna? •

Hej Erik och Sva[n]te,
Ni har frågat om stridigheterna i Algeriet. Jag skall försöka be[s]vara era fyra frågor så kort som möjligt.

1. Man kan inte säga att det är krig i Algeriet. Det finns ingen tydlig fiende och ingen klar befolkningsdel som är offer för kriget. Vad som har hänt i Algeriet är att en grupp fanatiska anhängare till islam – man brukar kalla dessa för islamister till skillnad mot dem som bekänner sig till en fredlig islam som kallas muslimer – vill störta den civila ordning som existerar för att ersätta den med en religiös stat. För att uppnå sina mål försöker man skapa oro i landet genom vidriga attentat mot helt oskyldiga människor. På så sätt tror och hoppas dessa islamister att folket skall resa sig mot den lagliga makten och störta den. Resonemanget är mycket konstigt och i själva verket har man nått motsatt resultat. De flesta är mycket fientliga mot islamismen och vill helst av allt leva i fred.

2. Algeriet är inte fattigt som land. Det finns mycket olja och gas och jordbruket var en gång väl utvecklat. Till följd av oroligheterna har dock människor flytt från sina gårdar och landet är nu tvunget att importera 90 procent av sina livsmedel. Arbetslösheten är mycket hög så man kan säga att de flesta invånare är fattiga.

3. Som jag berättade här ovan är det fråga om terrorister. De gömmer bomber i bilar och skickar dem bland folksamlingar och spränger dem i luften. De öve[r]raskar människor i ensliga byar på natten och går in och skär halsen av byborna. De kan även sätta upp vägsprängare och klä ut sig till poliser. När bussar med skolbarn stannar för vägsprängaren har terrorister dödat alla i bussen. De dödar gärna barn eftersom de tror att de kommer till paradiset om de dör innan de blir vuxna.

4. Man har använt sprängladdningar i bilar och alla slags skärverktyg när man kunnat överraska människor i sömnen eller i bussar som jag nämnde här ovan.

Jag hoppas ni förstår lite mer om de tragiska händelserna i Algeriet nu.

Be gärna er lärare tala om hur man stavar rätt [!].

Med bästa hälsningar från UD i Stockholm

Hans Ahlberg

/Hans Ahlberg